

«Тасдиқ мекунам»:

Директори Пажӯҳишгоҳи рушди маориф
ба номи Абдурахмони Ҷомии

Академияи таҳсилоти Тоҷикистон

_____ н.и.т. Ниёзӣ С.Р.
аз «04» 07 2026с.

ХУЛОСАИ

Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии
Академияи таҳсилоти Тоҷикистон

Диссертатсияи Давлатзода Муясара Шариф дар мавзӯи «Шароитҳои ташкилӣ-педагогии ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагии Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илм аз рӯйи ихтисос 5.3.9 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ) дар шӯбаи педагогика, психология ва методикаи таълим иҷро шудааст.

Дар ҷараёни омода намудани диссертатсия Давлатзода Муясара Шариф унвонҷӯи шӯбаи педагогика, психология ва методикаи таълим ба шумор мерафт.

Унвонҷӯ Давлатзода Муясара Шариф 28-уми августи соли 1980 таваллуд шудааст. Солҳои 2000-2005 дар Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон, бо ихтисоси журналист-тарҷумон (забони англисӣ) (диплом ТСИ №0001192) таҳсил намуда, солҳои 2017-2020 Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнуро бо ихтисоси омӯзгори синфҳои ибтидоӣ-забон ва адабиёти тоҷик (диплом ДТО №0260094) хатм намудааст.

Мавсуф таи солҳои 2002-2005 – омӯзгори фанни забони англисӣ дар МТМУ №94-и ноҳияи Синои ш.Душанбе, 2005-2006 – омӯзгори фанни забони англисӣ, ассистенти кафедраи забони хориҷии ДДМТ, 2010-2019 – директори ҶДММ Маркази омӯзиши забонҳо “Фазл-2010” ш.Душанбе, 2019-2021 – мудири шӯбаи ташкилӣ ва кор бо кадрҳои дастгоҳи раиси ноҳияи Синои шаҳри Душанбе, 2021-2022 – сардори шӯбаи сифати таҳсилоти Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон фаъолият намудааст. Санаи 29.11.2022 – ба ҳайси муовини директори Маркази ҷумҳуриявии муассисаҳои таҳсилоти иловагии Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон таъин гардида, аз 29.12.2022 то ҳол дар вазифаи директори Маркази ҷумҳуриявии

муассисаҳои таҳсилоти иловагии Вазораи маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон ғаёлияти корӣ дорад.

Унвонҷӯ Давлатзода М.Ш. бо фармоиши директори Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон №288 аз 08.12.2021 ба ҳайси унвонҷӯи шӯбаи педагогика, психология ва методикаи таълим қабул карда шудааст.

Мавзӯи рисолаи диссертатсионии Давлатзода М. Ш. дар ҷаласаи Шӯрои олимони Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон 31.12.2021, №11 зери унвони «Шароитҳои ташкилӣ-педагогии ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагии Ҷумҳурии Тоҷикистон» тасдиқ гардидааст. Бо қарори маҷлиси мазкур роҳбари илмии унвонҷӯ доктори илмҳои педагогӣ, профессор Иматзода Лутфия Маҳмадуло таъин гардидааст.

Муҳаққиқ Давлатзода М. Ш. имтиҳонҳои номзадиро аз ҷанҳои зерин бомуваффақият супоридааст: аз ҷанни Таърих ва фалсафаи илм 19.05.2022 - бо баҳои 5 (аъло); аз ҷанни Забони хориҷӣ (англисӣ) 18.11.2022с. - бо баҳои 5 (аъло) ва аз рӯи ихтисос 5.3.9 – Назария, методика ва ташкили ғаёлияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ) - бо баҳои 5 (аъло) супоридааст. Шаҳодатнома дар бораи супоридани имтиҳонҳои номзадиро Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон аз 15.04.2026, №880 додааст.

Диссертатсияи Давлатзода М. Ш. дар ҷаласаи ғайринавбатии шӯбаи шӯбаи педагогика, психология ва методикаи таълим аз «06» июли соли 2026, № 5/1 муҳокима гардидааст.

Ба диссертатсия аз ҷониби муқарризон Давлатшоев И. - доктори илмҳои педагогӣ ва Шарифиён М. – номзоди илмҳои педагогӣ баҳои мусбат дода шуда, пас аз ислоҳи камбудӣҳо ба зинаи навбатии ҳимоя тавсия шудааст.

Оид ба натиҷаи баррасии диссертатсия дар мавзӯи «Шароитҳои ташкилӣ-педагогии ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ҳулоса қабул карда шуд.

Мутобиқати ихтисос ва номи мавзӯ ба шиносномаи ихтисос ва муҳтавои диссертатсия. Диссертатсияи Давлатзода Муясара Шариф дар мавзӯи «Шароитҳои ташкилӣ-педагогии ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагии Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илм аз рӯи

иҳтисоси 5.3.9 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ) мутобиқат дорад.

Таҳқиқоти диссертатсионии диссертант ба яке аз масъалаҳои мубрами назария ва амалияи педагогикаи милли бахшида шудааст. Таҳсилоти иловагӣ дар низоми миллии таълим зинаи муҳими таҳсилоти пайдарпай ба шумор меравад, ки бо ҳадафи фароҳам овардани шароит барои аз худ кардани донишҳо, малакаҳо, маҳоратҳои касбӣ ва ҳунари ташкил мешавад. Ин навъи таҳсилот берун аз барномаҳои расмӣ таълимӣ роҳандозӣ гардида, ба манфиатҳои шахсӣ, хоҳиш, шавқу завқ ва қобилиятҳои инфиродии шахсият равона мегардад. Ҳадафи асосии он – фароҳамсозии имконият барои худшиносӣ, худтакмилдиҳӣ ва худмуайянкунии шахсият мебошад.

Салоҳиятҳои асосӣ (калидӣ) маҷмӯи дониш, маҳорат, малака ва муносибатҳоеро дар бар мегиранд, ки барои мутобиқшавӣ ба муҳити иҷтимоӣ, касбӣ ва шахсӣ аҳамияти калидӣ доранд. Ин салоҳиятҳо, аз ҷумла малакаи коммуникатсия, андешаронии интиқодӣ, қобилияти қор дар гурӯҳ, худидоракунии, масъулиятшиносӣ ва эҷодкорӣ, имрӯз яке аз ҳадафҳои муҳими низоми таҳсилот ба ҳисоб мераванд. Аз ин рӯ, интиҳоби мавзуи таҳқиқоти Давлатзода Муяссара аз ҷиҳати илмӣ ва амалӣ пурра асоснок буда, ба талаботи воқеии соҳаи маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавоб медиҳад.

Дар ин замина, таҳсилоти иловагӣ ҳамчун муҳити мушаххаси иҷтимоӣ ву педагогӣ бояд дорои шароити ташкили ву педагогӣ бошад, ки дар он ташаккули салоҳиятҳои зикршуда самаранок амалӣ гардад. Муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ бояд имкониятҳои гуногун, шаклҳои фасеҳ ва усулҳои муосири таълимро истифода баранд, ки ба талаботи инфиродии хонандагон ҷавобгӯ бошад.

Дарачаи қоркарди мавзуи мазкурро муҳаққиқ Давлатзода М.Ш. хеле бамаврид дар илми педагогикаи тоҷик таҳлилу баррасӣ намуда, масъалаи рушди салоҳиятҳои хонандагон, тақмили муҳтаво ва технологияҳои таълим, ҳамгироии таълим ва тарбия, инчунин масъалаҳои ташкили муҳити тарбиявии муассисаҳои таҳсилоти иловагиро дар қорҳои М.Лутфуллозода, И. Каримова, Ф. Шарифзода, Ғ.Бобизода, А.Нуров, Х.Раҳимзода, Б.Раҳимов, С.Сулаймонӣ, И.Давлатшоев, Л.Орлова, Х.Зиёӣ, А.Байзоев, Д.Имомназаров, Л.Иматзода, С.Туранов, Н.Абдурашитов ва дигарон мавриди таҳқиқ қарор додааст. Дар ин тадқиқотҳо ҷанбаҳои гуногуни рушди салоҳиятҳои иҷтимоӣ, ахлоқӣ, коммуникативӣ ва маърифатии хонандагон таҳлил шуда, таҳсилоти иловагӣ ҳамчун муҳити мусоид барои худифшавӣ, иҷтимоишавӣ ва рушди қобилиятҳои инфиродӣ баррасӣ мегардад.

Мақсади таҳқиқотро муайян ва асоснок намудани шароитҳои ташкилӣ-педагогии самараноки ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ, баланд бардоштани сифати фаъолияти таълимӣ-тарбиявӣ дар ин муассисаҳо барои мусоидат ба рушди салоҳиятҳои хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ.

Вазифаҳои таҳқиқот аз таҳлили назариявӣ ва методологӣ мафҳуми «салоҳиятҳои асосӣ (калидӣ)» ва муайян намудани моҳият, сохтор ва нақши онҳо дар рушди шахсияти хонанда, муайян намудани навъҳои асосии салоҳиятҳои асосии (калидӣ) хонандагон, муайян ва асоснок намудани шароитҳои ташкилӣ-педагогӣ, ки ба ташаккули самараноки салоҳиятҳои асосии хонандагон мусоидат менамоянд, иборат мебошанд. Маҷмӯи ин вазифаҳо низоми пурраи таҳқиқотро ташкил медиҳанд.

Объекти таҳқиқот раванди ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидӣ) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ. Раванди ташаккул ва рушди салоҳиятҳои асосии хонандагон дар низоми таҳсилоти иловагӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

Фарзияи таҳқиқот аз он иборат аст, ки раванди ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон самаранок ба роҳ монда мешавад, агар дар муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ маҷмӯи шароитҳои мусоиди ташкилӣ-педагогӣ ба таври низомманд фароҳам оварда шуда, усулҳои инноватсионӣ таълим, технологияҳои фаъоли омӯзиш ва муҳити ҳавасмандкунандаи таълимӣ-тарбиявӣ мақсаднок татбиқ гарданд.

Навгониҳои илмӣ таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки:

1. Моҳият, сохтор ва нақши салоҳиятҳои асосӣ (калидӣ) ҳамчун падидаи интегративӣ рушди шахсияти хонанда дар фазои таҳсилоти иловагӣ аз ҷиҳати назариявӣ методологӣ таҳлил ва тақмил дода шуданд.

2. Маҷмӯи мукамал ва махсуси шароитҳои ташкилӣ-педагогӣ самаранок муайян ва аз ҷиҳати илмӣ асоснок карда шуд, ки ташаккули натиҷабахши салоҳиятҳои калидиро дар муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ дар шароити иҷтимоӣ-фарҳангии Ҷумҳурии Тоҷикистон таъмин менамояд.

3. Усулҳо, шаклҳо ва технологияҳои фаъоли таълим, аз қабili лоиҳаомӯзӣ, омӯзиши интерактивӣ, фаъолияти эҷодӣ, омӯзиши амалӣ ва ҳамкорона интиҳоб, мутобиқ ва дар муҳити муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ аз ҷиҳати таҷрибавӣ санҷида шуданд.

4. Самаранокии намунаи пешниҳодгардида ва маҷмӯи шароитҳои ташкилӣ-педагогӣ дар ҷараёни таҷрибаомӯзии педагогӣ дар як қатор муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ аз ҷиҳати илмӣ исбот карда шуд.

Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда:

1. Муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ ҳамчун муҳити махсуси иҷтимоӣ-педагогӣ дорой имкониятҳои васеъ барои ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидӣ) мебошанд, зеро онҳо бо ихтиёрияти иштирок, гуногуншаклии фаъолият, самти эҷодӣ ва ҳамгироии таълим бо тарбия фарқ мекунанд.

2. Амсилаи педагогии пешниҳодгардидаи ташаккули салоҳиятҳои калидӣ, ки бар асоси ҳадаф, муҳтаво, шаклҳо, усулҳо, технологияҳо, воситаҳо ва натиҷаҳо бунёд ёфтааст, имкон медиҳад, ки раванди таълимӣ-тарбиявӣ дар муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ ба таври низомманд ва мақсаднок ба роҳ монда шавад.

3. Усулҳо ва технологияҳои фаъоли таълим (лоихаомӯзӣ, омӯзиши ҳамкорона, фаъолияти эҷодӣ, омӯзиши амалӣ, усулҳои интерактивӣ), ки ба равиши салоҳиятшиносӣ мутобиқ шудаанд, сатҳи фаъолият, худфаъолиятӣ ва масъулияти иҷтимоии хонандагонро ба таври назаррас баланд мегардонанд.

4. Санҷиши таҷрибавии амсилаи пешниҳодгардида ва маҷмӯи шароитҳои ташкилӣ-педагогӣ дар як қатор муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ нишон дод, ки дар ҳолати татбиқи мақсадноки онҳо сатҳи ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидӣ)хонандагон ба таври устувор боло меравад.

Асосҳои назариявӣ ва амалии таҳқиқот. Асосҳои назариявии таҳқиқот ба дастовардҳои илми педагогикаи муосири Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи таҳсилоти иловагӣ, назарияи рушди шахсият, равиши фаъолияти таълимӣ-тарбиявӣ, равиши салоҳиятнок, инчунин ба муқаррароти санадҳои меъёрий-ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи маориф таъяс менамоянд. Дар таҳқиқот ақидаҳо ва натиҷаҳои илмии олимони ватанӣ оид ба масъалаҳои тарбияи миллӣ, ташаккули фарҳанги этникӣ, рушди арзишҳои миллӣ ва ҳамгироии таҳсилоти умумӣ ва иловагӣ мавриди омӯзиш ва истифода қарор гирифтанд.

Алоқамандии мавзӯи диссертатсия ба самтҳои афзалиятноки рушди илм, техника ва технология дар ҷумҳури. Таҳқиқоти диссертатсионии мазкур кори баитмомрасидаи илмӣ-таҳассусӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона ва дар сатҳи баланди илмӣ анҷом дода шудааст. Таҳқиқот ба ҳадафҳои стратегияи мамлакат оид ба мувофиқгардонии натиҷаҳои илмҳои бунёдӣ, педагогӣ, равонӣ ва эксперименталӣ созгор буда, ба стратегия ва барномаҳои давлатии рушди илм дар кишвар, махсусан дар

самти иҷрои мақсад ва вазифаҳои кишвар роҷеъ ба Стратегияи рушди маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030, инчунин «Консепсияи миллии тарбия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи таҳсилоти иловагӣ» таҳия ва амалӣ гардидааст. Тадқиқот дар ҳамбастагӣ бо самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти илмӣ-таҷрибавии Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон анҷом дода шуда, дар чараёни он таҷриба, таҳияҳои методӣ ва натиҷаҳои корҳои илмӣ-амалии ин муассиса дар соҳаи рушди салоҳиятҳои хонандагон ба таври васеъ мавриди истифода қарор гирифтаанд.

Мубокиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мавзӯ, мундариҷа ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ 5.3.9. Назария ва методикаи ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ), аз ҷумла: *банди 1* - Проблемаҳои назариявии педагогикаи иҷтимоӣ, назарияҳо ва консепсияҳо, ҳамкориҳои мутақобилаи муассисаҳои таҳсилотӣ бо муассисаҳои дигари соҳаи иҷтимоӣ-фарҳангӣ; *банди 2* - Методологияи таҳқиқи фаъолияти иҷтимоӣ-педагогӣ, моҳият, сохтор, вазифа, принсипҳои онҳо; моделсозии равандҳои иҷтимоӣ-педагогӣ дар муассисаҳои таълимӣ ва таҳсилоти иловагӣ; *банди 5* - Сифати ташкили ҷорабинҳои иҷтимоӣ-педагогӣ» (технология ва усули баҳодихии сифати фаъолияти иҷтимоӣ педагогӣ; меъёрҳо, нишондиҳандаҳои баҳодихии сифати фаъолияти иҷтимоӣ педагогӣ) мувофиқ мебошад.

Мавҷудияти санадҳои тасдиқкунандаи татбиқи натиҷаҳои илмӣ дар истеҳсолот ё имконияти татбиқ намудани онҳо. Довталаб натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсиониро дар заминаи муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ дар вилояти Суғд (Марказҳои таҳсилоти иловагӣ – шаҳрҳои Бустон, Гулистон), вилояти Хатлон (Марказҳои таҳсилоти аловагӣ – шаҳрҳои Бохтар), дар шаҳри Душанбе (Муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ – ноҳияҳои Сино, Фирдавсӣ) дар се марҳила амалӣ татбиқ намуда, доир ба амалисозии таҳқиқот ва озмоишҳои гузаронидашуда санадҳои тасдиқкунандаи татбиқи натиҷаҳои татбиқи натиҷаҳои дар истеҳсолотро пешниҳод намудааст. Хулосаи илмӣ асоснокшуда ва дар умум маводи рисолаи илмӣ дар раванди тарбияи миллии, ташаккули ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагии Ҷумҳурии Тоҷикистон, баланд бардоштани сифати фаъолияти таълимӣ-тарбиявӣ дар ин муассисаҳо, ҳамгироии таҳсилоти умумӣ ва иловагӣ, мураттаб намудани дастурҳои методӣ метавонад истифода шаванд.

Таҳқиқоти таҷрибавӣ дар марҳилаҳои ташхисӣ, ташкилию ташаккулдиҳанда ва ҷамъбасти анҷом дода шуда, бо иштироки

омӯзгорон, роҳбарони маҳфилҳо ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ сурат гирифта, дар чараёни озмоиши муқарраркунанда сатҳи ибтидоии ташаккули салоҳиятҳои хонандагон муайян карда шуд. Бо ин мақсад роҳи усулҳои фаъоли таълим, аз ҷумла муҳокимаи гурӯҳӣ, омӯзиши масъала, корҳои лоиҳавӣ ва истифодаи воситаҳои рақамӣ мавриди таҳлил қарор гирифтанд.

Барномаи махсуси баланд бардоштани малакаи касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ ва муаллимони фаннӣ тавассути ҳамкории методӣ имконият дод, ки донишу малакаи педагогҳо дар самти ташаккули салоҳиятҳо тақвият ёбанд, сатҳи ҳавасмандии онҳо ба фаъолияти таҷрибавӣ баланд гардида, фаҳмиши умумии онҳо доир ба хусусиятҳои методологии салоҳиятҳо васеъ шавад. Амсилаи «Ташаккули салоҳиятҳо бо истифодаи технологияҳои муосир» собит намуд, ки истифодаи усулҳои интерактивӣ, фаъолиятҳои амалӣ ва омӯзиши лоиҳавӣ ба афзоиши фаъолиятнокии маърифатӣ ва иҷтимоии хонандагони мусоидат менамоянд.

Натиҷаҳои таҳлили марҳилаи назоратии таҷриба тасдиқ карданд, ки ин амалҳо воқеан ба рушди салоҳиятҳои асосии (калидӣ) мусоидат менамоянд. Ҳамин тариқ, татбиқи вазъиятҳои салоҳиятшиногорона, ба назар гирифтани хусусиятҳои равонӣ-педагогии наврасон, хосияти ғайрисатрии раванди таълим ва ҳамгироии муассисаҳои таҳсилоти умумӣ ва иловагӣ ба рушди салоҳиятҳои асосии (калидӣ) онҳо таъсири мусбат расонд.

Хулоса, дар амал татбиқ гардидани маҷмӯи шароитҳои педагогӣ имкон дод, ки як қатор технологияҳои нави педагогӣ дар рисолаи илмӣ асоснок карда шаванд. Онҳо дорои навоари илмӣ буда, аҳамияти назариявӣ ва амалӣ доранд. Аз ҷумла, равшан гардид, ки фаъолияти лоиҳавӣ, вазъиятҳои воқеии иҷтимоӣ-фарҳангӣ, ҳамкорӣ дар гурӯҳ ва истифодаи технологияҳои иттилоотӣ ба ташаккули таҷрибаи мустақили хонанда ва рушди салоҳиятҳои асосӣ таъсири мустақим расониданд.

Саҳми шахсии доктораби дарефти дараҷаи илмӣ дар иштироки бевоситаи ӯ дар ҳамаи марҳалаҳои таҳқиқот: банақшагари, интиҳоб ва асосноккунии мавзӯ, тартиб додани сохтори рисола, муайян кардани мақсаду вазифа ва объекту предмет, ҷустуҷӯ ва дарефти адабиёти зарурӣ доир ба мавзӯи таҳқиқот, ҷамъоварӣ ва мураббаъсозии натиҷаҳои таҳқиқот ҳамчун додаҳои таҷрибавӣ ва коркарди онҳо, таҳия ва нашри мақолаҳои илмӣ, иштирок дар чорабиниҳои илмӣ, ҷамъбасти натиҷаҳои бадастомада ва таҳияи диссертатсия, бевосита фаъолият намудан ба ҳайси муовини директори ва баъдан ба ҳайси директори Маркази ҷумҳуриявии муассисаҳои таҳсилоти иловагии Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки то ҳол дар ин вазифа фаъолияти қорӣ мебаранд, дида мешавад. Хулоса ва тавсияҳое, ки дар таҳқиқоти

диссертационӣ баррасӣ шудаанд, бешубҳа маҳсули шахсии муаллиф мебошанд.

Соҳтор ва муҳтавои диссертатсия мантиқан ба ҳам алоқаманд буда, аз муқаддима, се боб, хулоса, тавсияҳо ва рӯйхати адабиёти истифодашуда иборат мебошад. Матни диссертатсия бо забони илмӣ навишта шуда, натиҷаҳои таҳқиқот бо далелҳо, ҷадвалҳо, расмҳо ва маълумоти таҷрибавӣ асоснок гардидаанд.

Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертационӣ мазмунӣ асосии таҳқиқотро ифода карда, дар 11 мақолаи илмӣ, ки 5-тоаш дар нашрияҳои илмӣ тақризшавандаи феҳристи тавсиянамудаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 7 номгӯй дар маҷмӯаи маводи конференсияҳо ба табъ расидаанд, инъикоси худро ёфтаанд.

Мундариҷаи асосии таҳқиқ аз рӯйи мавзӯи диссертатсия дар таълифоти зерини муаллиф инъикос ёфтааст:

1. Мақолаҳои илмӣ, ки дар маҷаллаҳои тақризшавандаи бонуфузи аз ҷониби ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсияшуда нашр шудаанд:

1. Давлатова М.Ш. Гузариш ба низоми нави таҳсилоти миёнаи умумӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон: зарурат, мушкилот ва ҷашмдошт [Матн] / Имомназаров Д., Давлатова М.Ш. // Маҷаллаи Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. - 2021.- №2(36). - С.5-10.

2. Давлатзода М.Ш. Ҷанбаҳои назариявӣ ва роҳҳои ташаккул додани салоҳияти эҷодии наврасон. [Матн] / Давлатзода М. // Маҷаллаи Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. – 2025. -№1 (49). – С.302-307.

3. Давлатзода М.Ш. Хусусиятҳои ташкили идоракунии фаъолияти хонандагон дар муассисаи таҳсилоти иловагӣ [Матн] / Давлатзода М. // Маҷаллаи Паёми Академияи таҳсилоти Тоҷикистон. - 2025, №3 (57) – С. 143-148.

4. Давлатзода М.Ш. Таҳсилоти иловагӣ ва технологияҳои инновационӣ: қадаме ба рушди устувор [Матн] / Давлатзода М. // Маҷаллаи Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. - 2026, №1. – С. 367-368.

5. Давлатзода М.Ш. Нақши таҳсилоти иловагӣ дар ташаккули фарҳанги экологӣ ва ахлоқи экологӣ дар миёни хонандагони муассисаҳои таҳсилоти умумӣ [Матн] / Иматзода Л.М., Давлатзода М.Ш. / Маҷаллаи Паёми Академияи таҳсилоти Тоҷикистон. - 2026, №2 (60) – С. 252-258.

Мақолаҳои илмӣ, ки дар дигар нашрияҳо ба ҷоп расидаанд:

6. Давлатова М.Ш. Инновационные технологии в образовании и способы их внедрения [Текст] / Иматзода Л.М, Давлатова М.Ш. // Международный научно-практический журнал «В мире науки и

образование» («Endless light in science), Алмата, Казахстан, 20.02.2023. – с.101-107.

7. Давлатова М.Ш. Муносибати босалоҳият ба таълим - омили муҳими тақвияти сифати таҳсилот. [Матн] Давлатова М.Ш. //Маводи Конференсияи ҷумҳуриявии илмию амалӣ Таҳқиқоти педагогӣ: мушкилот ва дурнамои он дар замони муосир: – Душанбе, 2021. – С.100-104.

8. Давлатзода М. Масъалаҳои ташаккули салоҳиятҳои иҷтимоии ҷавонон дар замони муосир [Матн] / Давлатзода М.Ш., Немонов А. //Маводи конференсияи байналмилалӣ «Масъалаҳои мубрами назария ва амалияи тадқиқоти педагогӣ: дурнамои рушди он дар замони муосир»». – Душанбе, 19.10.2023. - С. 261-264.

9. Давлатзода М. Ташкили раванди таълим зимни муносибати босалоҳият ба таълим / Давлатзода М.Ш. //Маводи конференсияи ҷумҳуриявии илмию амалӣ дар мавзӯи «Хусусиятҳои ташкили раванди босамари таълиму тарбия зимни истифодаи технологияҳои муосири педагогӣ дар муассисаҳои таълимӣ». – Душанбе, 2024. - С.146-149.

10. Давлатзода М.Ш. Ташаккул ва рушди салоҳиятҳои умумии (калидӣ) кӯдакону хонандагон тибқи талаботи низоми нави таҳсилот. /Иматзода Л.М., Давлатзода М.Ш. //Маҷмӯи мақолаҳои конференсияи ҷумҳуриявии илмӣ-амалии «Муаммоҳои муосири педагогӣ-психологии таълим ва тарбияи кӯдакони синни томактабӣ». – Хучанд, 2025. - С.23-26.

11. Давлатзода М.Ш. Русский язык в системе дополнительного образования в Республике Таджикистан: Педагогические возможности и перспективы развития [Текст] /Давлатзода М.Ш. //Сборник статей по итогам Международной научно-практической конференции, г. Барнаул, 1–2 октября 2025 г. С.336-346.

Чаласа қарор кард:

1. Диссертатсияи Давлатзода Муясара Шариф дар мавзӯи «Шароитҳои ташкилӣ-педагогии ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагии Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 5.3.9 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ) қори таҳқиқии анҷомёфта ҳисобида шавад.

2. Диссертатсияи Давлатзода Муясара Шариф дар мавзӯи «Шароитҳои ташкилӣ-педагогии ташаккули салоҳиятҳои асосии (калидии) хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагии Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 5.3.9 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ) бо назардошти ислоҳи эродҳои гирифташуда барои ҳимоя дар Шурои диссертатсионии

